

Der Seni

– A.Kadir · 16 Temmuz 2020

DER SENİ

Diyemedim yârime goncasın yüreğimde
Diyemeden söyledi onca zaman dil seni

Gece gündüz karanlık pervane oldu nurun
Diyemedim dur dönme tespîh etti dil seni

Ne Leylaya verdi hak ne Mecnunu anladı
Bencilliğin kabında tutsak etti dil seni

Mir-i kelim cümlede sesleniyor zatına
Zahire isyan edip lâl etti o dil seni

Ben gizledim adını âlem bilmesin diye
Bilirse coşkun selde çağlayacak dil seni

Sonrası cehennemde harlı alevler ile
Yandığında sevdamız ağlayacak dil seni

Sırrına aşınayım duruşuna müptela
Uzaktan sevişimi diyemedi dil seni

Gözlerim dolduğunda çakmak olup yaş ile
Sürme olup yeşile gizledi bu dil seni

Ab-ı hayat suyunu içerek sonsuzluğa
Sunup sevdanı kurban eyledi bu dil seni

Sen yanar ben yanarım dumanımız aşk ile
Tütüyorken semaya savuracak dil seni

Eşkâlini gizleyip varırsan başka kalbe
Bitmeyecek bu feryat haykırarak dil seni

Sen bana yazılmadın saiki zalim felek
Sevdamı Őir ile söyledi bu dil seni

Benim naiz varlığım kszd yokluğunda
Varlığımı yoklukla meŐk eyledi dil seni

Onca yıldız gecede yanar ve sner iken
Bir mum yakıp karaya ışık etti dil seni

Lâl olan keŐ dilimin sesleniŐi semada
Ah sevdiğim der adın yankısında dil seni

Mademki duyulmadı fığanımın inŐadı
Zakkum içer yüređim sustuđunda dil seni

Belki de Őirazesini sökülen kalbim benim
O zemheri yalnızlık ağlar ağlar der seni